

بیانیه کانون نویسندگان ایران ، بمناسبت

سالگرد قتل‌های زنجیره ای

مردم شریف و آزاده‌ی ایران

هفت‌سال پیش در آذر ماه سال 77 شب پرستانی که تاب شنیدن صدای حق طلبانه‌ی مردم را نداشتند، دست به خون شمار دیگری از آزادی‌خواهان و دگر اندیشان آلودند. و اگرچه قتل‌های آذر 77 نخستین موارد از این جنایات فجیع نبود، و پیشینه‌ی آن به قتل‌های سال‌های پیش و کشتارهای هولناک دهه‌ی 60 برمی‌گشت، اما ربایش‌ها و قتل‌های پی در پی دگر اندیشان در سال 77 در فواصل کوتاه زمانی و به شیوه‌ای انجام شد که نشان می‌داد به‌ویژه ارباب و انعکاس وحشت‌آور آن در جامعه مورد نظر آمران و عاملان این جنایات است. پیدا شدن اجساد مثله شده پروانه و داریوش فروهر، دو تن از فعالان سیاسی سال‌خورده در خانه‌ی آنان، یعنی حریم خصوصی و امن آنان و کشف اجساد محمد مختاری و محمد جعفر پوینده، دو تن از اعضای کانون نویسندگان ایران که به طرز فجیعی خفه شده بودند، در بیابان‌های اطراف تهران خبر از یورش‌های ویژه و تازه می‌داد و اگرچه به‌دنبال اعتراضات گسترده‌ی جامعه و مردم، پرونده‌ای در قالب چهار قتل زنجیره‌ای با برخی از عوامل اجرایی و خورده‌پای این جنایات تشکیل و به‌طور نمایشی به دادگاه فرستاده شد

تا قضیه به‌گونه‌ای «جمع شود». اما نه تنها خواسته‌ی مردم در زمینه‌ی رسیدگی صادقانه و جدی و افشای منشاء اصلی و ابعاد مختلف این جریان و مجازات آمران و عاملان آن جامعه‌ی عمل نپوشید، بلکه ناصر زرافشان، عضو کانون و وکیل خانواده‌های قربانیان این جنایات نیز به‌خاطر پافشاری بر افشای حقیقت و انجام تحقیقات جدی و بی‌طرفانه اکنون چهارمین سال زندان خود را می‌گذراند. و این پرونده همچنان در محضر جامعه مفتوح باقی‌مانده است. کانون نویسندگان ایران همچنان به روشن شدن حقیقت ماجرا - و تمامی حقیقت - در این پرونده و تعقیب آمران و عاملان این قتل‌ها و آزادی بی‌قید و شرط ناصر زرافشان پای می‌فشارد. تا دیو مهیب خودسری نتواند بار دیگر در معرض به آزادی و حقوق مردم سر بلند کند.

کانون نویسندگان ایران

آذر 1384